

онзи пустъ островъ, (*) защото не е щялъ да слуша бащинитѣ си съвѣти; пъкъ азъ тате та моля да ми дадешъ само наставленіята си.

—Знашъ ли синко! сега мене както ма видишь, имамъ на 65 години; а работилъ съмъ на баща си 35 год. догдѣ зехъ майка ти. Баща ми прочее, като имаше мене само едничакъ, жени ма за майка ти, благопочившая Фента, и направи разноски на свадбата ми тъкмо 300 грошове. Цѣли петнайсетъ години азъ живѣхъ съ майка ти, безъ дѣте, догдѣто Богъ не бѣше ми далъ тебе за утѣшеніе. (това като рече старецътъ, почна да плаче)..... Ахъ! виждамъ азъ какво ще бѣде утѣшеніето ми, кога ти іоще отъ сега искашь да знаешъ по-много отъ мене, отдѣто са познава, че за менъ нѣма никакво утѣшеніе!!.....

—Тате! Това е Божа работа, а на всѣкой баща стой на волята да настави сина си въ добъръ пътъ, инакъ ако бѣде бащата ученъ, тогава іоще по добръ може да научи чедото си.

—На тѣзи думи старецътъ продължи да говори:—Фронисесе! до сега не съмъ ти нищо казалъ, но сега щж ти обадыж едно нѣщо, което хубевѣ да послушашъ, и азъ щж видѣж какво ще ми отговоришь на това.—у мене има 300 гроша; пристани да та уженѣж, послѣ и ти спечели 300 гр, други та остави на сина си, каквото и азъ оставямъ на тебѣ.

—То добръ; но ако ми даде Богъ шесть сынове и три-четири дѣщери, тогава какъ да спечелѣж, безъ никакво художество, за всяко дѣте по 300 гроша?... но азъ ти са моляж, да ми дадешъ онези 300 грошове, та да са уловѣж за нѣкоя работа, или по-добръ да

(*) Робинзоновата исторія е вече прѣведена на Български, и е печатана отъ П. Р. Славейкова на 1869 г.

—Добръ е, всѣкій да прочете, тѣзи доста любопытна повѣсть: Той непослушалъ благоразумнитѣ съвѣти на баща си, та заради това Богъ тѣй устрои, та да впадне въ онзи островъ, дѣто сѣдя толкозь години самъ, като пущинякъ, безъ да са види съсъ човѣкъ; и най-послѣ, пакъ самъ чудесно го избави, за да са върне пакъ у отечеството си.